

Η αγάπη και φροντίδα του Αργολίδος Ιακώβου († 26 Μαρτίου 2013) για τα μοναστήρια της περιοχής του (Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/23zNB3Q>]

Οι άνθρωποι του Θεού, οι άγιοι αγωνιστές της πίστεώς μας, τα ζωντανά μέλη της αγίας μας Εκκλησίας, «μένουν εις τον αιώνα» ή όπως γράφει ο άγιος Ευαγγελιστής Ιωάννης, «ο ποιών το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα» (Α΄ Ιωάνν. β΄, 17). Ο χρόνος δεν τους παρασύρει στη λήθη, ούτε καμιά ανθρώπινη δύναμη ή πρόδος τους επισκιάζει, γιατί, όπως ο «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας», έτσι και οι γνήσιοι μαθητές Του συμβασιλεύουν και συνδοξάζονται μαζί Του, με το φωτεινό τους δε παράδειγμα οδηγούν τον ταλαιπωρημένο άνθρωπο κάθε εποχής προς το φως, την Αλήθεια και τη Ζωή, δηλαδή προς τον Χριστό.

Ένας τέτοιος φωτεινός οδηγός, είναι και ο π. Αθανάσιος Χαμακιώτης, ο οποίος έζησε λίγα χρόνια πριν στο Μαρούσι των Αθηνών και εφημέρευσε στον Ι. Ναό της Νερατζιώτισσας σχεδόν 30 χρόνια, και κατέκτησε τις καρδιές των ευλαβών κατοίκων της πόλεως αυτής, οι οποίοι δεν πρόκειται να τον ξεχάσουν ποτέ.

...Σέ κάθε εποχή είναι αναγκαία τα παραδείγματα των αγίων ανθρώπων, προς στηριγμό και ενίσχυσή μας, όλως δε ιδιαιτέρως σήμερα που οι άνθρωποι

απομακρύνθηκαν από την Εκκλησία και τον Θεό, χρειάζονται τα φωτεινά παραδείγματα των ανθρώπων του Θεού για να ενισχύουν στον «καλόν αγώνα», τους αγωνιζομένους κληρικούς και λαϊκούς και μάλιστα όταν οι άνθρωποι αυτοί δεν απέχουν πολύ από μας, όπως ο μακαριστός Γέροντας Αθανάσιος...

Μετ' ευχών κι αγάπης εν Κυρίω ο Αργολίδος Ιάκωβος

Το Ιερόν Ησυχαστήριο της Παναγίας του Ακαθίστου Ύμνου

Το Ιερόν Ησυχαστήριο της Παναγίας του Ακαθίστου Ύμνου βρίσκεται στην περιοχή «Νερά» του Αχλαδοκάμπου, σε υψόμετρο 700 μέτρων και σε κτήμα 18 στρεμμάτων, που δωρήθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Αργολίδος το 1989, από την Κα Γερούλη Ιωάννα κάτοικο της περιοχής. Η μακαριστή «Κυρά Νίτσα», όπως την φώναζαν στο χωριό της, κάποια μέρα πριν από πολλά χρόνια καθόταν έξω από το σπιτάκι της, που ήταν κτισμένο λίγα μέτρα πριν από το «αλώνι» του χωραφιού της. Μόλις είχε τελειώσει τις προσευχές που διάβαζε καθημερινά από το Μ. Ωρολόγιον, την πήρε, όπως έλεγε η ίδια, ένας ελαφρύς ύπνος και βλέπει μια ψηλή, πεντάμορφη γυναίκα ντυμένη στα μαύρα σαν μοναχή, που έμοιαζε με κάποια γνωστή της όνόματι Σοφία, να παίρνει μερικές πέτρες απ' τον χώρο του «αλωνιού», όπου σήμερα βρίσκεται ο κεντρικός, μεγάλος ναός της μονής, το Καθολικό όπως λέγεται, και να τις πετάει μακριά. «Τί κάνεις εκεί Κυρά μου;» τη ρωτάει ταραγμένη η «Κυρά Νίτσα». «Καθαρίζω τον χώρο, γιατί θα έρθω να κατοικήσω εγώ εδώ κι εσάς θα σας διώξω», απάντησε η άγνωστη γυναίκα. «Και ποιά είσαι συ Κυρά μου;» «Η Σοφία του Θεού» της απάντησε εκείνη και χάθηκε! Αμέσως πετάχτηκε από τον ελαφρύ της ύπνο και γεμάτη έκπληξη αναλογιζόταν το παράξενο αυτό ενύπνιο. Αργότερα, το εξομολογήθηκε στον πνευματικό της, ο οποίος της συνέστησε να το πει στον Δεσπότη.

Έτσι, λοιπόν, πήγε στον μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό Ιάκωβο και του είπε αυτό που είδε, καθώς και ότι είχε επιθυμία να δωρήσει το κτήμα στην Εκκλησία. Ο επίσκοπος την διαβεβαίωσε ότι το ενύπνιο ήταν εκ Θεού και η μαυροφορεμένη άγνωστη Κυρία ήταν η Παναγία μας, η «Σοφία του Θεού», όπως συνηθίζουν να την ονομάζουν στην Ήπειρο. Της είπε, επίσης, ότι και αυτός έψαχνε να βρει κάποιο μέρος, για να φτιάξει ανδρικό μοναστήρι. Μάλιστα δε, λόγω του ότι είχε στην κατοχή του δύο παλιές εικόνες της Παναγίας, μία το «Ρόδον το αμάραντον» η οποία είναι και η Εφέστιος εικόνα του Ιερού Ησυχαστηρίου, και μία άλλη με τον τίτλον «Χαίρε Σοφίας Θεού δοχείον», επιθυμία του ήταν η Μονή να αφιερωθεί στην Παναγία του Ακαθίστου Ύμνου.

Η «Κυρά Νίτσα» με μεγάλη χαρά δέχθηκε και δώρησε το κτήμα αυτό στην Ι. Μητρόπολη και έτσι ο μακαριστός Μητροπολίτης μας άρχισε τον αγώνα για την ανέγερση της μονής στις 12/8/1991 με αγιασμό και θεμελίωση του πρώτου τμήματός του, που ήταν ένα μικρό παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον Άγιο Πέτρο

Επίσκοπο Άργους, και έξι κελιά, ύστερα και από σχετική προτροπή του μακαριστού οσίου Γέροντος Ιακώβου Τσαλίκη. »

Στις 9/6/1993 έγινε ενώπιον κλήρου και λαού η θεμελίωση του Καθολικού του Ιερού Ησυχαστηρίου, το οποίο είναι αφιερωμένο, όπως προείπαμε, στους Χαιρετισμούς της Παναγίας μας και πανηγυρίζει το Σάββατο του Ακαθίστου Ύμνου, δύο εβδομάδες προ του Πάσχα.

«Να είναι ένας τόπος, όπου μερικοί άνθρωποι με αγάπη, απλότητα, υπακοή και ταπείνωση, πιστοί στη μοναχική μας παράδοση, θα λατρεύουν αδιάκοπα τον Άγιο Τριαδικό Θεό και θα τιμούν την Κυρία Θεοτόκο», ήταν η επιθυμία του μακαριστού Μητροπολίτου μας. Οι Πατέρες οι οποίοι ασκούνται σήμερα εκεί, αγωνίζονται να φυλάξουν την πολύτιμη πνευματική παρακαταθήκη που τους κληροδότησε ο αοίδιμος Ιεράρχης και Γέροντας τους, έχοντας ως μεγάλη παρηγοριά και ευλογία το σεπτό του σκήνωμα, που αναπαύεται κάτωθεν του Καθολικού της μονής, προσδοκώντας την Ανάστασιν των νεκρών.

Πηγή: Ημερολόγιον 2014, Αφιερωμένο στον Μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό Ιάκωβο Β΄ (1932-2013), έκδοση, Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.
Πηγή: Ημερολόγιον 2014, Αφιερωμένο στον Μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό Ιάκωβο Β΄ (1932-2013), έκδοση, Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.